

יום רביעי 06 יוני 2007

בראשית פרק כד

א ואברהם זקן, בא בימים; ויהוה ברח את-אברהם, בכל. ב ויאמר אברהם, אל-עבדו זקן ביתו, המ של, בכל-אשר-לו: שים-נא ידך, תחת ירכי. ג ואשביעך--ביהוה אל'הי השמים, ואל'הי הארץ: אשר ל-א-תקח אשה, לבני, מבנות הפנעני, אשר אנ' כי יושב בקרב. ד כי אל-ארצי ואל-מולדתי, תלך; ולקחת אשה, לבני ליצחק. ה ויאמר אליו, העבד, אולי ל-את-אבה האשה, ללכת אחרי אל-הארץ הזאת; והשבי אשיב את-בנך, אל-הארץ אשר-יצאת משם. ו ויאמר אליו, אברהם: השמר לך, פן-תשיב את-בני שמה. ז יהוה אל'הי השמים, אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי, ואשר דבר-לי ואשר נשבע-לי לאמר, לזרעך אתן את-הארץ הזאת--הוא, ישלח מלאכו לפניך, ולקחת אשה לבני, משם. ח ואם-לא ת-אבה האשה, ללכת אחריך--ונקית, משבעתי זאת; רק את-בני, ל-א תשב שמה. ט וישם העבד את-ידו, תחת ירך אברהם אד'ניו; וישבע לו, על-הדבר הזה. י ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אד'ניו, וילך, וכל-טוב אד'ניו, בידו; ויקם, וילך אל-ארם נהרים--אל-עיר נחור. יא ויברך הגמלים מחוץ לעיר, אל-באר המים, לעת ערב, לעת צאת הש' אב'ת. יב ויאמר--יהוה אל'הי אד'ני אברהם, הקרה-נא לפני היום; ועשה-חסד, עם אד'ני אברהם. יג והנה אנ' כי נצב, על-עין המים; ובנות אנשי העיר, יצאת לשא'ב מים. יד והיה הנער, אשר אמר אליה הטי-נא כדך ואשתה, ואמרה שתה, וגם-גמליך אשקה--אתה ה'כחת, לעבדך ליצחק, ובה אדע, כי-עשית חסד עם-אד'ני. טו ויהי-הוא, טרם כלה לדבר, והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן-מלכה, אשת נחור אחי אברהם; וכדה, על-שכמה. טז והנער, ט' בת מראה מא-ד--בתולה, ואיש ל'א ידעה; ותרד העינה, ותמלא כדה ותעל. יז וירץ העבד, לקראתה; ויאמר, הגמיאיני נא מעט-מים מפדך. יח ות'אמר, שתה אד'ני; ותמהר, ות'רד כדה על-ידה--ותשקהו. יט ותכל, להשק'תו; ות'אמר, גם לגמליך אשא'ב, עד-אם-כלו, לש'ת'ת. כ ותמהר, ותער כדה אל-הש'ק'ת, ות'רץ עוד אל-הבאר, לשא'ב; ותשא'ב, לכל-גמליו. כא והאיש משתאה, לה; מחריש-לדעת ההצליח' יהוה דרכו, אם-ל'א. כב ויהי, כאשר כלו הגמלים לש'ת'ת, ויקח האיש נזם זהב, בקע משקלו--וישני צמידים על-ידיה, עשרה זהב משקלם. כג ויאמר בת-מי את, הגידי נא לי; היש בית-אביך מקום לנו, ללון. כד ות'אמר אליו, בת-בתואל אנ' כי--בן-מלכה, אשר ילדה לנחור. כה ות'אמר אליו, גם-תבן גם-מספוא רב עמנו--גם-מקום, ללון. כו ויק'ד האיש, וישתחו ליהוה. כז ויאמר, ברוך יהוה אל'הי אד'ני אברהם, אשר ל'א-עזב חסדו ואמתו, מעם אד'ני; אנ' כי, בדרך נחני יהוה, בית, אחי אד'ני. כח ות'רץ, הנער, ותגד, לבית אמה--כדברים, האלה. כט ולרבקה אח, ושמו לבן; וירץ לבן אל-האיש החוצה, אל-העין. ל ויהי כרא'ת את-הנזם, ואת-הצמידים על-ידי אח'תו, וכשמעו את-דברי רבקה אח'תו לאמר, כ'ה-דבר אלי האיש; ויב'א, אל-האיש, והנה ע'מד על-הגמלים, על-העין. לא ויאמר, בוא ברוך יהוה; למה תעמ'ד, בחוץ, ואנ' כי פניתי הבית, ומקום לגמלים. לב ויב'א האיש הביתה, ויפתח הגמלים; ויתן תבן ומספוא, לגמלים, ומים לרח'ץ רגליו, ורגלי האנשים אשר אתו. לג וישם (ויושם) לפניו, לאכל, ויאמר ל'א א'כל, עד-אם-דברתי דברי; ויאמר, דבר. לד ויאמר: עבד אברהם, אנ' כי. לה ויהוה ברח את-אד'ני, מא-ד--ויגדל; ויתן-לו צ'אן ובקרה, וכסף וזהב, ועבדים ושפח'ת, וגמלים וחמ'רים. לו ותלד שרה אשת אד'ני בן, לאד'ני, אחרי, זקנתה; ויתן-לו, את-כל-אשר-לו. לז וישבעני אד'ני, לאמר: ל-א-תקח אשה, לבני, מבנות

אשרי המבין והפתוח לקבל
אוהבת ומברכת

אילנה לב-ארי בת חביבה

הכנעני, אשר אני כי ישוב בארצו. לח אם-ל'א אל-בית-אבי תלך, ואל-משפחתי; ולקחת אשה, לבני. לט ואמר, אל-אדני: אלי ל'א-תלך האשה, אחרי. מ וי'אמר, אלי: יהוה אשר-התהלכתי לפניו, ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך, ולקחת אשה לבני, ממשפחתי ומבית אבי. מא אז תנקה מאלתי, כי תבוא אל-משפחתי; ואם-ל'א יתנו לך, והיית נקי מאלתי. מב ואב'א היום, אל-העין; ואמר, יהוה אל'הי אדני אברהם, אם-ישך-נא מצליח דרכי, אשר אני ה'לך עליה. מג הנה אני כי נצב, על-עין המים; והיה העלמה, היצאת לשאב, ואמרתי אליה, השקיני-נא מעט-מים מכדך. מד ואמרה אלי גם-אתה שתה, וגם לגמליך אשאב--הוא האשה, אשר-ה'כוח יהוה לבן-אדני. מה אני טרם אכלה לדבר אל-לבי, והנה רבקה יצאת וכדה על-שכמה, ותרד העינה, ותשאב; ואמר אליה, השקיני נא. מו ותמהר, ותורד כדה מעליה, ות'אמר שתה, וגם-גמליך אשקה; ואשת, וגם הגמלים השקתה. מז ואשאל אותה, ואמר בת-מי את, ות'אמר בת-בתואל בן-נחור, אשר ילדה-לו מלכה; ואשם הנזם על-אפה, והצמידים על-ידיה. מח ואקד' ואשתחוו, ליהוה; ואברך, את-יהוה אל'הי אדני אברהם, אשר הנחני בדרך אמת, לקחת את-בת-אחי אדני לבנו. מט ועתה אם-ישכם ע'שים חסד ואמת, את-אדני--הגידו לי; ואם-ל'א--הגידו לי, ואפנה על-ימין או על-שמאל. נ ויען לבן ובתואל וי'אמרו, מיהוה יצא הדבר; ל'א נוכל דבר אליך, רע או-טוב. נא הנה-רבקה לפניך, קח ולך; ותהי אשה לבן-אדניך, כ'אשר דבר יהוה. נב ויהי, כ'אשר שמע עבד אברהם את-דבריהם; וישתחו ארצה, ליהוה. נג ויוצא העבד כ'לי-כסף וכלי זהב, ובגדים, ויתן, לרבקה; ומגדנת--נתן לאחיה, ולאמה. נד וי'אכלו וישתו, הוא והאנשים אשר-עמו--וילינו; ויקומו בבקר, וי'אמר שלחני לאדני. נה וי'אמר אחיה ואמה, תשב הנער אתנו ימים או עשור; אחר תלך. נו וי'אמר אלהם אל-ת'אחרו אתי, ויהוה הצליח דרכי; שלחוני, ואלכה לאדני. נז וי'אמרו, נקרא לנער, ונשאלה, את-פיה. נח ויקראו לרבקה וי'אמרו אליה, התלכי עם-האיש הזה; ות'אמר, אלך. נט וישלחו את-רבקה אח'תם, ואת-מנותיה, ואת-עבד אברהם, ואת-אנשיו. ס ויברכו את-רבקה, וי'אמרו לה--אח'תנו, את'הי לאלפי רבבה; ויירש זרעך, את שער ש'נאיו. סא ותקם רבקה ונער'תיה, ותרכבנה על-הגמלים, ותלכנה, אחרי האיש; ויקח העבד את-רבקה, וילך. סב ויצחק בא מבוא, באר לחי ר'אי; והוא יושב, בארץ הנגב. סג ויצא יצחק לשוח בשדה, לפנות ערב; וישא עינו וירא, והנה גמלים באים. סד ותשא רבקה את-עיניה, ותרא את-יצחק; ותפל, מעל הגמל. סה ות'אמר אל-העבד, מי-האיש הל'זה הה לך בשדה לקראתנו, וי'אמר העבד, הוא אדני; ותקח הצעיף, ותתכס. סו ויספר העבד, ליצחק, את כל-הדברים, אשר עשה. סז ויבאה יצחק, הא הלה שרה אמו, ויקח את-רבקה ותהי-לו לאשה, ויאבה; וינחם יצחק, אחרי אמו. {פ}

עבודה :-

- יש לקרא את הפרק פעם ביום למשך שבוע.
- אין להשתמש במפרשים.
- אין להשתמש בפרשנות עצמית.
- כל אחד יסכם מה הבין.

אשרי המבין והפתוח לקבל
אוהבת ומברכת

אילנה לב-ארי בת חביבה

יום שני 23 מרץ 2009
יום שני כ"ז אדר תשס"ט

אילנה לב-ארי
ILANA LEV-ARI
WWW.ILANA-7.CO.IL

אשרי המבין והפתוח לקבל
אוהבת ומברכת

© Ilana-7

אילנה לב-ארי בת חביבה